

א ויֵשֶׁב יִשְׂרָאֵל בְּשֹׁטִים וַיִּחַל הָעָם
לִזְנוֹת אֶל־בָּנוֹת מוֹאָב: ב וַתִּקְרְאוּ לָעָם
לְזַבְחֵי אֱלֹהֵיהֶן וַיֹּאכַל הָעָם וַיִּשְׁתַּחֲווּ
לְאֱלֹהֵיהֶן: ג וַיִּצְמַד יִשְׂרָאֵל לְבַעַל פְּעוֹר
וַיַּחֲרֹ־אָף יְהוָה בְּיִשְׂרָאֵל: ד וַיֹּאמֶר יְהוָה
אֶל־מֹשֶׁה קַח אֶת־כָּל־רְאֵשֵׁי הָעָם
וְהוֹקַע אוֹתָם לְיהוָה נֶגֶד הַשָּׁמַשׁ וַיֵּשֶׁב
חֲרוֹן אַף־יְהוָה מִיִּשְׂרָאֵל: ה וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה
אֶל־שֹׁפְטֵי יִשְׂרָאֵל הֲרֹגוּ אִישׁ אֲנָשָׁיו
הַנִּצְמָדִים לְבַעַל פְּעוֹר: ו וְהִנֵּה אִישׁ
מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל בָּא וַיִּקְרַב אֶל־אָחִיו
אֶת־הַמִּדְיָנִית לְעֵינָי מִשָּׂה וּלְעֵינָי
כָּל־עַדֶּת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְהִמָּה בָכִים פָּתַח
אֶהְיֶה מוֹעֵד וִירָא פִּינָחַס בֶּן אֶלְעָזָר בֶּן
אֶהֲרֹן הַכֹּהֵן וַיִּקָּם מִזִּמְתּוֹךְ הַעֲדָה וַיִּקַּח רֶמֶחַ
בְּיָדוֹ וַיָּבֵא אַחֵר אִישׁ־יִשְׂרָאֵל אֶל־הַקְּבֹה וַיִּדְקַר
הָעֲדָה וַיִּקַּח רֶמֶחַ בְּיָדוֹ: ח וַיָּבֵא אַחֵר
אִישׁ־יִשְׂרָאֵל אֶל־הַקְּבֹה וַיִּדְקַר
אֶת־שְׁנֵיהֶם אֶת אִישׁ יִשְׂרָאֵל
וְאֶת־הָאִשָּׁה אֶל־קְבֹתָהּ וַתַּעֲצֹר הַמַּגִּפָּה
מֵעַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: ט וַיְהִיו הַמֵּתִים
בַּמַּגִּפָּה אַרְבַּעַה וְעֶשְׂרִים אָלֶף:

וישב ישראל בשטים ויחל העם לזנות
אל בנות מואב ותקראן לעם לזבחי
אלהיהן ויאכל העם וישתחוו לאלהיהן
ויצמד ישראל לבעל פעור ויחר אף
יהוה בישראל ויאמר יהוה אל משה קח
את כל ראשי העם והוקע אותם ליהוה
נגד השמש וישב חרון אף יהוה
מישראל ויאמר משה אל שפטי ישראל
הרגו איש אנשיו הנצמדים לבעל פעור
והנה איש מבני ישראל בא ויקרב אל
אחיו את המדינית לעיני משה ולעיני
כל עדת בני ישראל והמה בכים פתח
אהל מועד וירא פינחס בן אלעזר בן
אהרן הכהן ויקם מזימון העדה ויקח רמח
בידו ויבא אחר איש ישראל אל הקבה
וידקר את שניהם את איש ישראל ואת
האשה אל קבתה ותעצר המגפה מעל
בני ישראל ויהיו המתים במגפה
ארבעה ועשרים אלף

